

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γράννης κι' ο Μαρῆς,
μιλούνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Ἐλα βρὲ Μαρῆ μου ἔλα,
ἔλα ποῦ σὲ καρτερῶ
νά μοῦ φέρης τὴ μαστέλα
μὲ τ' ἀμίλητο νερό,
τὰ τραγούδια τοῦ κληδώνου
νάρθ' ἢ μοῖρα νά μᾶς πῆ,
μέσ' τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου
ποῦ τὸ φύλλο θά κοπῆ.

Φέρτη γλήγορα κι' ἀλέστα
τὴ μαστέλα τοῦ νεροῦ
καὶ σχεδιάστα καὶ πέστα
τὰ τραγούδια τοῦ σωροῦ.
Λέγε τα τὰ κολοκύθια
πῶχουν χάρη μαγικὴ
καὶ τὰ πέρονουνε γι' ἀλήθεια
καὶ οἱ μᾶλλον γνωστικοί.

Ἄνοιξε τὸ στοματάκι
νά πεῖᾶς τὴν κάθε κόρη,

ἀλλὰ γλήγορα λιγάκι
μὴ μ' ἀφήση τὸ παπόρι.
Τὰ τραγούδια π' ἀγαπάω
φέρ' τὸν κληδώνα νά ῥίξῃ
μὲ τὴν Πύλαρο θά πάω
κι' ὅπου νάναί θά σουρίξῃ.

Μ. — Καὶ ποῦ θά πᾶς μωρὲ ζουρλέ πῶχῃς ἀνησυχία ;
Ἡ μαμαλίγκα ἴσως θά πᾶς σ' Ὀδέσσα καὶ Ῥοστόβι
Κι' οὔτε πιουτεύω πῶς θά πᾶς σ' Ὀδέσσα καὶ Ῥοστόβι
ποῦν' ὄλο δυναμίτιδα καὶ βόμβα ποῦ σὲ κόβει.
Στὴν Πόλη τοὺς ἐρήμαξες δυὸ χρόνια στὴν ἀράδα
ἐκτός ἂν πᾶς σιὸ Νέπαχιο ἢ στὴν Ἀμαλιάδα !

Γ. — Μὴ μ' ἐρωτᾶς, μωρὲ Μαρῆ, γιὰ ποῦ θὰν τὰ πριμήσω
γιατὶ ἀκόμα βρισκομαί κι' ἐγὼ σ' ἀμνηστία
δὲν εἶναι δύσκολο ποσῶς νά πᾶ νά πολεμήσω
καὶ νά μ' ἀκούσης ἤρωα μέσ' τὴ Μακεδονία.

Μ. — Λαμπρὰ ἰδέα, φίλε μου, σὼμπῆζε σιὸ κεφάλι !

Γ. — Μὲ παρακίνησαν πολλοὶ κι' ὁ Πεταλᾶς καὶ ἄλλοι.

Μ. — Ὅλο τὸ ἔθνος, γνώριζε, ἂν πέσῃς θά σὲ κλαίῃ.

Γ. — Κι' ὁ Διμενάρχης, βρὲ Μαρῆ, ἔτσι κι' αὐτὸς μοῦ λέει
οὐχ ἦττον μὲ προέτρεψε καὶ ὁ Παλαιολόγος
ἀλλὰ σιὰ λέω μυστικὰ καὶ μὴ σοῦ φύγη λόγος.

Μ. — Νά πᾶς, βρὲ Γιάννη ν' ἀκουσῆς σὲ ὄλην τὴν Ἑλλάδα !

Γ. — Γιὰ κῦττα γιὰ τὴν Πύλαρο μὴν εἶναι σιγχαλάδα.

Μ. — Νά πᾶς καὶ σὺ μιμούμενος τοὺς ἐκκληεῖς προγόνους

Γ. — Σὺ μὲν πᾶς βλάσφημα ν' ἀκούσῃς τοὺς κληδόνους

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α. Λ. Σ. 4. 41. 02. 0057

και λεγε τους ογλήγορα μὴν ξερω τὸ παπόρο.
Πέσ' τους κι' αὐτοὺς μωρὲ Μαρη γὰ τελευταίω δῶρο,
εἰς ἀναγνώστας, προσφιλεῖς κι' ἀναγνωστρίας φίλας
ὑπερφιλῶντας ἀφελῶς ἐκφύλου φύλλον οσήλας.

M. — Τοῦ κληδόνου θεία Μοῦσα
λέγε ὄμιγες τυχερῆς·
μὰ νὰ μὴ φανῆς βρωμοῦσα
καὶ λυπήσης τῆς κυρῆς.

Ωμορφο χαβᾶ νὰ πιάσης
καὶ μὲ γλώσσα γλαφυρῆ
πὰ παραούδια ν' ἀραδιάσης...

Γ. — Ἐσημείωσε Μαρη!!

M. — Ἄγγελο χάρη σῶδωσε ἡ ἄσπρη μουσουλίνα
κι' εἶναι, σκληρὰ, τὸ φόρτε σου,
ἴσοι πιαστοῦν στὴν κόρτε σου
πὰ γίνονται μπερλίνα.

Εἶσαι μικρὸ καὶ νόστιμο,
ψυχὴ γιομάτη μέλι·
μὰ θέλεις κι' ἕνα πρόστιμο
γὰ τὰ πολλά σου γέλιο.

Δύο ταμπάρα ἔβαλες ἔφετο μὲ τὰ κρύα,
τοῦ χρόνου, Νικολόπουλε, θαρρῶ πῶς θάχης τρία.

Μέσ' τὰ γαλάζια τὰ νερὰ
τῆς ἀριστοκρατίας,
φωνὴ γρικέται λιγρὰ
καὶ πλήρης γοητείας,

Κι' εἶναι Σειρήνος ἡ φωνὴ ποῦ λές καὶ ὄρει μέλι,
ἀλλ' ὁ πανοῦργος Ὀδυσσεὺς γλιστράει σὰν τὸ χέλι.

Ὅλο ἄζορο καὶ τρασπαρὰν εἶν' τὰ φορέματά σου
ἀλλὰ ἐπίσης τρασπαρὰν καὶ τὰ αἰσθήματά σου.

Πῶς πρακτικότερο κριτὴ δὲν εἶδ' ἀπ' τὸ Μαντζούφα
τὸ ζήτημα τὸ σοβαρὸ,
— πῶς νὰ τὸν μιάσουν στὸ χορὸ
αὐτὸς τὸ κρίνει μπουφα.

Σὲ κόσμους σὰν τὸν Ἀραγῶ
περιοδεῖς βγαίνω,
κι' ὀλοῦθενε τὸ κνηγῶ
μὰ δὲν τὸ πιτυχαίνω.

Γλήγορα, κόρη μου σεμνή, νυφοῦλα νὰ πετάξης
καθὼς ἀφ' τὸ κουκουλι του ὁ σκόληξ τῆς μετάρης.

M' ἀρέσουν κι' ἡ ἀρχόντισσες ποῦ ντιῶνται σὰν Ἰγγλέζες
μὰ τὰ καλλίτερα σγουρὰ τὰ κάνουν ἢ Μαρτέζες.

Τὸ χοῦμα ἔξοχο, κορμὶ καμάρι
τὰ χεῖλη ὀδύνα, λαιμὸς λαμπρὸς,
τὸ πόδι ἄφογο, γεμᾶτο χάρη
ἀλλὰ καὶ πῆτα ποῦ δὲν τὴν τρῶς!

Χαρὰ σ' ἐκείνον τὸ γαμπρὸ τέτοιο κορμὶ νὰ σφίγκῃ
ποῦ ἐν ἀκμῇ διατηρεῖ πενήντα χρόνων ξύγκι.

Ἄχ ἀνθισμένη μου ὀργιά,
τὸν ξερωτα φωνάζεις,
μὰ δὲν σὲ πέρνουν μυρουδιὰ
γὰ ποῖον ἀναστενάζεις.

Ἄλὲ ἔρετορ μοῦ εἶπανε πῶς λέγοντ' οἱ κολάροι
ποῦ τοὺς φοροῦν καὶ ὀίχονται κατὰ προικῶν οἱ γλάροι.

T' ἀρέσεις εἶναι βέβαιοι τ' ἀκούω ποῦ τὸ λέει
πλὴν μὲ τὴν ὕλην δυστυχῶς τὸ πνεῦμα του παλαίει.

Καλύβι μου ὀρωμαντιῶ
ἴσε τὰς ἀσκητείας
καὶ ζήτησε τὸ γιαιρικὸ
διὰ τῆς Γαλατείας.

Μήπως εἶσαι δικηγόρος ἢ τουλάχιστον γιαιρός;
Ἐνοεῖται καὶ βεβαίως πῶς χυλόπητες θὰ τρῶς!

Ἄν καὶ δὲν εἶσαι ὀμορφη, σὰν ὀμορφη ἀρέσεις
τὴν ὀμορφιὰ τὴ βρισκουμε σὲ δ,τι νὰ φορέσης.

Ὅλες τῆς ξέρες πῶρχονται, τὸ κλίμα μας τῆς τρέφει
κι' ἂν ἔλθουν μελαγχολικῆς, ἀναχωροῦν μὲ κέφι
καὶ δὲν εἰξέρω τὸ γιαιτὶ ἔξαιρεσις νὰ γίνη,
σ' ἐσεῖνα τὸ καλλίτερο τῆς μόδας φιογουρίνι.

Τὸ β'ι τ σημαίνει γλήγορα, τὸ μ'α λε σφορὰ μας!
Γρήγορα πᾶει στὸ καλὸ καὶ πᾶν τὰ ὄρειρά μας!

Ἀσίκη μου Ἀμπέρη μου
καὶ Παιρινὸ ξιφτερί μου

μὲ τῆς ἀφελειῆς σου,
μὴ βγάγης ἀναβλητικῆς,
ἀλλὰ μὲ ἄλλυτες γλυκῆς
τελεσιδικίως δέσου.

Ἄκόμη περισσότερο
ἴθισον χαριτωμένη,
ἂν ἦσουν ὀλιγότερο
στὴν ὀρχοντιὰ γιαιγμένη.

Αἰγερό μου ἐδζωνάκι
ποῦ μονάχο περπατᾶς,
τὸ κομψὸ σου φουστανάκι
τεντωμένο μὴν κρατᾶς.

Ἐνα ζευγαράκι βγαίνει
στὸ σεργιάνι τῆς νυχτὸς,
ἀρνούβω αὐτὴ ντυμένη
καὶ ξεκάρφωτος αὐτός.

Ποῦ καρδιὰ καὶ κολοκύθια
στὸ μικρὸ μανουιδερό
θέλει μὲ τὰ παρμυῦθια
νὰ περνᾶ τὸν καιρὸ.

Ἐκκεντρικὰ περιπατεῖς
μ' εἰρωνεικὸ στὰ χεῖλη
καὶ τὸ φουστάνι σου κρατεῖς
σὰ νὰ σὲ τρῶν' οἱ ψύλλοι.

Ἐνα μπουμπόκι τρυφερὸ ποῦ περπατεῖ μὲ μπρίο,
τὸ λιχουδεῖουν δύο
κι' ὁ ἕνας ἀφ' τὸν ἄλλον τὸ μυστικὸ φυλάει,
τὸ μυστικὸ ποῦ ἢ μικρὰ καὶ μὲ τοὺς δύο γελᾶει.

Φορῶ τὸ κάτασπρο κορσᾶζ κι' ἐπέταξα τὸ μαῦρο
καὶ μὲ ἀξιοπρέπεια κάτι γυρεῖω ναῦρω.

Τὶ χαριτωμένη ντίμα. Τὶ μειδίμα γλυκὸ
Τὶ χαρὰ στὸ σπῆτι μέσα ἐὰν εἶναι σερικὸ.

Κοπέλες ἀνεκτίμητες· μαλάματα κι' ἢ δύο
κουρῆς τοῦ τόπου μᾶς χαρῆς
ἀλλὰ καὶ τόσον ἀσχηρῆς
ποῦ μόνον μὲ τὰ βέλα τους μᾶς κάνουνε ἀτίο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Ἐφέτο π' ἀδωνάτητες — καὶ θάγης κάποιον λόγο —
ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐκλεισις καὶ τοῦ λαιμοῦ τὸ σφόγο.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ὁ μύλος ἀλέθει, ὁ μύλος γυροῦ·
χαλάλι σου γέρω τρανὲ μ ν λ ω ν ᾶ.

Φεῦ ὁ ἄνθρωπος στὸν κόσμον τὶ μαρτύρια τραβᾶ!
Θ' ἀρρωστήση, θὰ πονέση
καὶ ποτὲ δὲν θὰ μπορέση
ν' ἀποφύγη μιὰν ἡμέρα... τὸν φακὸν τοῦ Κατραβᾶ.

Ξέρω μιὰν ὀραία κόρη
μὲ ιδέες ὀψηλῆς...

Γ. — Μωρ' ἐμπήκε τὸ παπόρι
τὶ ξεράσματα μοῦ λές;

M. — Δὲν τοὺς τέλειωσα καρτέρει
μένουνε μιὰ δεκαοργιά.

Γ. — Πὰ νὰ δέσω τὸ φορτσέρι
κι' ἔλα νὰ σ' ἀρήσω γειά.

Ἐπειδὴ ἀγαπητοῖ μου κι' εὐγενεῖς συνδιόρηται
δὲν μπορῶ νὰ γράφω στίχους τὸν Ἰούλιον ποτὲ,
κι' ἐπειδὴ καὶ κάνει ζέστη ποῦ καὶ γαῖδαρος κρεπάροι
κι' ἐπειδὴ καὶ τὸ βαπόρο δίχως ναῦλο θὰ μὲ πάρη,
κι' ἐπειδὴ περονοσπόρου μοῦ μυρίζει ξεραῖλα
ποῦ ὀλίγοι τὸ χειμῶνα θ' ἀγοράζονε τὰ φύλλα,
πὰ νὰ βρῶ καὶ νὰ ζητήσω μερικὸς ὀμογενεῖς
ποῦ δὲν μῶστειλαν πεντῶρα μέχρι σήμερον κανεῖς.

Δέκα, δεκαπέντε μέρες, ἕνα μῆνα τὸ πολὺ,
μὰ καὶ δύο νὰ σᾶς λείψω
δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὸ κρύψω
πῶς αὐτὸ μὲ ὀφελεῖ.

M' ἂν ἐκεῖ ποῦ θὰ γυρίζω μέσα στὸν ἀναβρασμὸ
ἐδρεθὴ καμμία βόμβα καὶ μοῦ κόψη τὸ λαιμὸ,
τότε φίλοι, ἀσχηκρίτως ὀφελεῖσθε καὶ ἡμεῖς
μένοντες ἀπηλλαγμένοι περαιτέρω συνδρομῆς.

Σὲ χαιρετῶ μωρὲ Μαρη ἀπὸ καρδίας βάθη.

M. — Τρέχα μωρὲ κι' ἐσοῦριζε!
Γ. — Βάστα καπιτα-Στάθη!!

Βάστα γὰ ὄνομα Θεοῦ, γὰ ὄνομα Κυρίου,
ποῦ ἐπιβάτης ἐρχεται ἄνεν εἰσιτηρίου!!

— x x x x —
Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὄραν 9 π. μ. ἔξωθεν τοῦ
Καταστήματος Γεωργίου Χ. Γερμανῆ γενήσεται ὁ
πλειστηριασμὸς τῶν ἐμπορευμάτων συμφώνως μὲ τὸ
δημοσιευθὲν πρόγραμμα.

ΕΝ ΘΑΥΜΑ

Ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Πύργου « Πατρίς. »

Ἐκπληκτικὸν φαινόμενον ἐξετυλίχθη ἐν τῷ ἐνταῦθα τηλεγραφείῳ ἐνθα κατοικεῖ ὁ κ. Μπερνικόλας ὅπερ ἀποτελεῖ ἀληθὲς θαῦμα, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἀναφέρει ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία προκαλέσαν διὰ τοῦτο τὴν ἐκπληξίν τῶν εἰδότων καὶ τῶν ἄλλων λαβόντων γινῶσιν τοῦ γεγονότος.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ὑπαπαντῆς ἡ σύζυγος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τηλεγραφείου κ. Μπερνικόλα καλέσασά εἰς τὸν οἶκον τῆς τὸν ἱερέα τῆς Ἁγίας Κυριακῆς Παπαπαναγιώτην, εἶπεν αὐτῷ νὰ κάμῃ ἀγιασμὸν διὰ τὴν νεωστὴ εἰς τὸν οἶκον ἐκεῖνον ἐγκατάστασιν τῆς οἰκογενείας. Καὶ ὄντως ὁ ἱερεὺς μετέβη μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἤρξατο τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ περὶ τὸ τέλος αἰτήσας χλωρὸν βασιλικὸν ἢ ἀενδρόλιθον, ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς τῆς κ. Μπερνικόλα κατὰξηρον κλάδον βασιλικῆς πρὸ διετίας κοπέντα ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Στεφάνας εὐοισκόμενῳ εἰς τὸ χωρίον Δεμουτσαντάτα τῆς Κεφαλληνίας, φυλλαττόμενον δὲ ἐν τῷ Εἰκονοστασίῳ ἐπιμελῶς, καὶ ἀφοῦ ἐπέρανε τὸν ἀγιασμὸν, ἤρξατο νὰ φαντίζῃ τὸν οἶκον ψάλλον τὸ οἰκεῖον τροπάριον.

Καὶ αἴφνης ὁ κλάδος ἤθησε καὶ τὸ πρότερον ξηρὸν ἄνθος ἀνεβλάστησεν ὡς ἄλλη βλάδος Ἀαρὼν ἢ βλαστήσασα. Ἐκκληκτικὸς μετὰ τὸν ἀγιασμὸν ἡ κ. Μπερνικόλα, καλεῖ τὸν ἱερέα πρὸς ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τούτου τοῦ θαυμαστοῦ καὶ πρωτοφανοῦς. Ὁ ἱερεὺς δὲ πολὺ συνετῶς καὶ φρονίμως λέγει τῇ κυρίᾳ, ὅτι ὁ Θεὸς κληθεὶς διὰ τοῦ ἱερέως ὡς μεσίου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, παρίσταται διὰ τοῦ ἐμφανεστεροῦ καὶ λαμπροτέρου τούτου τρόπου. Τὸ δὲ ἀναβλάστημα τοῦ ξηροῦ βασιλικῆς, ὅτι δεικνύει τὴν πίστιν τῆς οἰκογενείας ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν μετὰ κατανώξεως ἐπίκλησιν τῆς θείας χάριτος παρὰ τοῦ ἱερέως ἀφ' ἑτέρου.

Εἶδομεν δὲ καὶ ἡμεῖς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐν εἰς καὶ ὁ κ. Καγιάς σχολάρχης καὶ ὁ κ. Εὐστρατίου Ἐμμανουὴλ, τὸ ἐκπληκτικὸν τοῦ ἀναβλαστήσαντος βασιλικῆς φαινόμενον, ὅτι δηλαδὴ περὶ τὸ μέσον χλωρὸς εὐτος καὶ ἀνθηρὸς ὢν πάλιν διὰ τῶν δύο ἐτέρων κλώνων του εἰδείκνε τρανῶς τὸ πρότερον κατὰξηρον τῆς καταστάσεώς του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

Ἀπεβίωσεν ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν προσβληθεὶς ἐξ ἀνθρακος, ὁ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσιν Γεράσιμος Ἀρσένης Τσιρόλιας, ἔμπορος ἀναδειχθεὶς διὰ τῆς μεγάλης φιλοπονίας καὶ τιμιότητός του. Συλλυπούμεθα βαθέως τὴν δεινῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειάν του.

Ἐλένης Ρουσοπούλου ἢ « Φωτογραφική » βιβλίον μετ' εἰκόνων εἰς πάντας χρησιμώτατον, εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὴν Ἀθηναϊκὴν τὸ βρῖσκετε φθηνότατον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δυσὲς τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μετὰ τὸν ἐπιζήλον βαθμὸν, « λίαν καλῶς » ὁ κάλλιστος νέος κ. Νικόλαος Ι. Τρωϊάνος. Τὸν συγχαίρομεθα εὐχόμενοι αὐτῷ ὁμοίαν καὶ τὴν ἐν τῷ πρακτικῷ ἐπιτυχίαν.

— Ἀφίκοντο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἡμέτερος φίλος καὶ συμπολίτης κ. Διονύσιος Πατρικίος ἰδιοκτῆτης ἀτμοπλοίων μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του καὶ γυναικαδέλφων του δεσποινίδων Σταυρινάκη.

— Ὑπὲρ τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐστάλησαν ὑπὸ τῶν κκ. Γεωργίου Σκιαδαρση δραχ. 200. Ἀριστείδου Μεταξᾶ 100. Γερ. Φραγκισκάτου 25. Τιμολ. Μομφερράτου 15 καὶ Γεωργ. Ζαχαροπούλου 10.

Εὖγε εἰς τοὺς καλῶς γνωρίζοντας νὰ ἐνισχύωσι τὴν πρόδον.

— Ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ βίου τῆς ἀγαθῆς συζύγος ἡ Πηνελόπη Γουλιμῆ θυγάτηρ τοῦ Χαρ. Χαλιώτη πιλοποιοῦ

— Αὔριον ἀρχοῦνται αἱ προσωρικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Παρθενωγωγείου Δ. Ραζῆ.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΚΗΣ

Π. Λοβέρδος Μαράτος δραχ. 5. Βιργ. Μηλιαρέση 5. Ριγγίνα Μομφερράτου 5. Κωνστ. Καραντινός 5. Α. Μουστακόπουλος 5. Δημήτρ. Ἀβλιχος 5. Δημ. Μαυροκέφαλος 10. Ν. Κατραβάς 5. Π. Τιμάρας 5. Φ. Μανιάκης 5. Ὁλ. Κουλουμπῆ 5. Μαρίνα Κατσαίτη 5. Πλ. Βέγλιας 100. Ε. Χριστοδουλάτος 5. Γεράσ. Ἰγγλέσης 5. Βιβὴ Βανδώρου 10. Φωκ. Σβορώνος 15.

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΘΗΤΕ

Ἡ Ἠλεκτρικὴ ἑταιρία, θέτουσα εἰς τὴν διάθεσιν πάντων τὸν δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος φωτισμὸν εἰδοποιεῖ, ὅτι τὰς μὲν ἐξωτερικὰς ἐγκαταστάσεις παρέχει ΔΩΡΕΑΝ. Τὰς δὲ ἐσωτερικὰς, λόγῳ τῆς πτώσεως τοῦ συναλλάγματος εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς.

Εὐκολίαν εἰς τὴν πληρωμὴν ἐγκαταστάσεων.

ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ (ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΡΕΠΟΡΤΟΣ ΑΓΙΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης Ἐφημερίδος τὸ « Ζιζάνιον ».

Παρακαλῶ καταχωρήσατε τὰ ἑξῆς:

Ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως εἰς τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 100 τῆς Ἐφημερίδος ὁ « Ἥλιος » ὑπὸ τὸν τίτλον « Δημοτικά » γραφέντα, δημοσιεύω κατωτέρω τὴν μήνυσιν ἣν ὑπέβαλον κατὰ τοῦ Συντάκτου τῆς Ἐφημερίδος καὶ τοῦ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ω. κρυπτομένου.

Ἐπιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν συμπολιτῶν μου εἰς τὸ ὅτι καταγγέλλω τοὺς ἀνωτέρω κυρίους ἐπὶ συκοφαντία ὅπως ἂν ἔχωνται ἀληθείας τὰ παρ' αὐτῶν γραφέντα ἀποδείξωσι ταῦτα ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης.

ΜΗΝΥΣΙΣ

Γερασίμου Μακροῦ Ἀγγέλου ἐργολάβου καὶ Β' Δημοτικοῦ Παρέδρου τοῦ Δήμου Κρανίων κατοικοῦ Ἀργοστολίου.

Κατὰ

Βίκτωρος Βαλσαμάκη ποτὲ Γερασίμου Διευθυντοῦ καὶ Συντάκτου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης Ἐφημερίδος « ὁ Ἥλιος » κατοικοῦ ὡσαύτως καὶ τοῦ ὑπὸ τὸ στοιχείον Ω κρυπτομένου καὶ γράψαντος ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον « Δημοτικά » ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 100 φύλλῳ τῆς ἄνω ἐφημερίδος.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 23 Ἰουνίου 1906.

Πρὸς

Τὸν κ. Εἰσαγγελία τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πλημμελειοδικῶν.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 100 καὶ ἀπὸ 17 Ἰουνίου ε. ε. φύλλῳ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος « Ὁ Ἥλιος » ἣς διευθυντῆς καὶ συντάκτης τυγχάνει ὁ ἐναντι μνησόμενος, ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον « Δημοτικά » φέρον ἀντὶ ὑπογραφῆς τὸ στοιχείον Ω ἐν ᾧ ῥητῶς καὶ αὐτολεξεῖ ἀναφέρεται ὅτι:

« Δὲν γνωρίζω ἂν ἀφορᾷ εἰς ἐμὲ ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Σατυρικῇ Ἐφημερίδι δῆλωσις τοῦ κ. Δημάρχου Κρανίων, ἀλλ' ἂν τοῦτο συμβαίνει θὰ εἶναι βεβαίως ἀστειότης ἀπὸ τὰς συνήθεις τῆς Ἐφημερίδος ἐκείνης. Καὶ τοῦτο διότι διὰ τῶν ἄρθρων μου δὲν κατακρίνω τὴν δρᾶσιν τοῦ Δημοτικοῦ μας Ἀρχοντος ἐκτὸς ἐὰν ἐκλαμβάνει ὡς κατάκρισιν τὴν ἀποκαλυπτομένην κακὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων, ὅπερ δὲν πρέπει—διότι δὲν ὑπάγεται εἰς τὰ καθήκοντά του—ἢ τὴν ψευδομένην ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν πέραν τοῦ ποσῶ τῆς κατακυρώσεως, ὅπερ πάλιν δὲν τὸν ἀφορᾷ διότι ὅλος ὁ Κόσμος γνωρίζει ὅτι τὰς διαταγὰς περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ πλέον ἔργων ὑπέγραψαν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ὁ Δημάρχου Παρέδρου κ. Μακροῦς ὁ σύντροφος δηλαδὴ καὶ συνεταῖρος τοῦ ἐργολάβου κατὰ τὸ « Γιάννης κερῆ καὶ Γιάννης πίνει » ἐπομένως τὰ

μέχοι τοῦδε γραφέντα δὲν ἀφεώρων εἰς αὐτὸν ἀλλ' οὔτε καὶ ἐγράφησαν κ.τ.λ. »

Ἐπειδὴ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ἀφορᾷ ἐμὲ ἀναπληρώσαντα ὡς Β' Δημοτικὸς Παρέδρος τὸν ἀπουσιάζοντα κ. Δημάρχον Κρανίων κωλυομένου τοῦ Α'. Παρέδρου καὶ ὑπαινίσσεται καὶ καταγγέλλει ὅτι κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα ὡς ἀναπληρῶν τὸν Δημάρχον διέταξα τὸν Ἐργολάβον τῆς συντηρήσεως τῶν ὁδῶν Ἀνδρέαν Γασπαρινάτον ὅπως ἐκτελέσῃ διάφορα δημοτικὰ ἔργα τοῦ οὗ προϋπολογισμοῦ Δήμου, πράξις ἣτις θὰ μὲ ἐξέθετε εἰς τὰς συνεπείας τοῦ ἄρθρου 464 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ 493 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καθ' ἃ δημοτικὸς ὑπάλληλος ὅστις κατ' εὐθείαν ἢ πλαγίως, φανερῶς ἢ κρυφίως, καὶ ἰδίως προστησάμενος ἢ ὑποβαλὼν ἄλλους ἐλαβε χρηματικὸν ἢ ἄλλο οἰονόηποτε ὄφελος εἰς πλειστηριασμοὺς, μισθώσεις ἢ ἄλλας ἐργολαβίας τῶν ὁποίων εἶχε τὴν διοίκησιν ἐφορείαν ἢ διεύθυνσιν ἢ περὶ τῶν ὁποίων ἐχρεώσθαι νὰ φροντίξῃ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπεχείρησε τὴν πράξιν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 2 ἐτῶν κ.τ.λ. ἂν δὲ τὰ γραφέντα ἐν τῷ ἄνω ἄρθρῳ ἦσαν ἀληθῆ βεβαίως ἔδει νὰ τιμωρηθῶ κατὰ τὰ ἄνω ἄρθρα.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοαρχείου καὶ τοῦ γραφείου τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη Μηχανικοῦ τοῦ Δήμου Νομομηχανικοῦ Κεφαλληνίας, ὡς Δημάρχων οὐδεμίαν τοιαύτην διαταγὴν ἔδωκα ἐπομένως τὸ ἄνω ἄρθρον συνετάγη δολίως ὅπως μὲ συκοφαντήτῃ καὶ μὲ ἐκθέσῃ εἰς ποινικὴν καταδίωξιν.

Ἐπειδὴ ἔχω τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον δὲν ἐγράφη παρὰ τοῦ Βίκτωρος Βαλσαμάκη ἀλλὰ παρ' ἄλλου προσώπου κρυπτομένου ὑπὸ τὸ στοιχείον Ω. καὶ

Ἐπειδὴ τὸ ἐν λόγῳ φύλλον ἐκυκλοφόρηθεν εὐρέως.

Διὰ ταῦτα.

Μηνύω τὸν ἐναντι Βίκτωρα Βαλσαμάκη τοῦ Γερασίμου καὶ τὸν ὑπὸ τὸ στοιχείον Ω. κρυπτόμενον.

Καὶ ἐξαιτοῦμαι.

Ὅπως διαταχθῇ ἀνάκρισις πρὸς ἐξακρίθωσιν τοῦ γράψαντος τὸ ἄνω ἄρθρον ὅπως καταδιωχθῶσιν ἀμφοτέρω ποινικῶς ἐπὶ συκοφαντία κατὰ τὸν Νόμον.

Μάρτυρας προτείνω τοὺς

Βασίλειον Ἀναστασίου Μαρκέτον Γραμματέα τοῦ Δημοαρχείου Κρανίων καὶ Γεώργιον Καραωτάκη Νομομηχανικόν.

Ἐπιτινάπτω φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν ἄρθρου.

ΙΑΚΩΒΑΓΓΕΙΟΣ

Εὐπειθέστατος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΕΡ. Α. ΜΑΚΡΗΣ.